

פלה דילך, מטרוניתא קדישא דילך, עלאה ותתאה, וכלא ברשות דעלת כל עלאין, אדון כל האדונים, מלך על כל המלכים דעילא ותתא, דאיהו יחיד בלא תגניא, ולית את ונקדה דמשתתף בהדיה, ולא שנוי גוונין דאינשא. דאיהו מארי כל מפתחאן, דרזין דהויות, ושמהן וכנויין, וכל רזין גניזין דחכמתא, דתפתח לון פלהו ליקרא דילך, עלת על כל עלות. אגא מתחנן קדמך, דתפתח לון ליקרא דילך, דיקרא דילך איהו מאבי ואמי דשמיא, ואב דכל ישראל, ואם דלהון, דאתמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמך, ועמך לית שותפו דאם בעלמא.

קם זמנא תגניא ואמר, מארי מתניתין, נשמתיך ורוחין ונפשין דלכון, אתערו כען פולהו, ואעברו שינתא מנכון, דאיהו ודאי משנה, ארח פשט דהאי עלמא. דאנא לא אתערנא בכו, אלא ברזין עלאין דעלמא דאתי, דאתון בהון (תהלים קכא) הנה לא ינום ולא יישן.

פתח ואמר, הא אוקמוה מארי מתניתין, בעל הבית בוצע ואורח מברך. ועוד אוקמוה, צריך לדקדק בה' מן המוציא. ותרין ההין אינון, לקבל שתי הלחם. שתי כפרות דשבת. י, איהו פביצה לכל חד וחד. ומאן איהו בעל הבית דבוצע. דא ו'.

אדהכי, הא סבא דסבין קא נחית לגביה, ואמר, רעיא מהימנא חזור בך. דהא לחם איהו ו', שתי כפרות דיליה, כמה דאמרת אינון ה' ה'. ודאי ו' איהו לקבל יעקב. ה' ה' לקבל לאה ורחל. י, פביצה לכל חד.

אמר ליה, סבא סבא, והא בכמה אתרין אוקמוה, דיעקב איהו בעל הבית, ויוסף אורח, דדרגיה יסוד חי עלמין, פליל ח"י ברכאן דצלותא, ובגין דא אוקמוה עליה, (משלי י) ברכות לראש צדיק. אמר ליה הכי הוא, פנגד יעקב, ה' ה' פנגד לאה ורחל. י פביצה לכל אחד. אמר לו, זקן זקן, וברי בכמה מקומות בארוהו, שיעקב הוא בעל הבית, ויוסף אורח, שמדרגתו יסוד חי העולמים, פולל ח"י ברכות התפלה, ומשום זה אמרו עליו, (משלי י) ברכות לראש צדיק.

התורה שלך, פלה שלך, מלכה קדושה שלך, עליונה ותחתונה, והכל ברשות של עליון כל עליונים, אדון כל האדונים, מלך על כל המלכים של מעלה ומטה, שהוא יחיד בלי שני, ואין אות ונקדה שמשתתפת עמו, ולא שנוי גונים של אנשים. שהוא בעל כל המפתחות של סודות ההויות, ושמות וכנויים, וכל סודות הגנוזים של החכמה, שתפתח אותם פלם לכבודך, עליון על כל העלות. אני מתחנן לפניך שתפתח אותם לכבודך, שפכודך הוא מאבי ואמי שבשמים, ואב של כל ישראל ואם שלהם, שנאמר בה (משלי א) ואל תטש תורת אמך, ועמך אין שתף של אם בעולם.

קם זמן שני ואמר, בעלי המשנה, נשמות ורוחות ונפשות שלכם, התעוררו פעת כלכם והעבירו שנה מכס, שהיא ודאי משנה, דרך פשט של עולם הזה. שאני לא עוררתי בכם אלא בסודות עליונים של העולם הבא, שאתם בהם (תהלים קכא) הנה לא ינום ולא יישן.

פתח ואמר, הרי בארוהו בעלי המשנה, בעל הבית בוצע ואורח מברך. ועוד בארוהו, צריך לדקדק בה' מן המוציא. ושתי ה' הן פנגד שתי הלחם. שתי כפרות של השבת. אות י' היא פביצה של כל אחד ואחד. ומיהו בעל הבית שבוצע? זו אות ו'.

בין כך הנה זקן הזקנים הנה יורד אצלו ואמר, רועה נאמן, חזר בך, שהרי לחם הוא אות ו', שתי כפרות שלו, כמו שאמרת הן אותיות ה' ה'. ודאי אות ו' היא פנגד יעקב, ה' ה' פנגד לאה ורחל. י פביצה לכל אחד. אמר לו, זקן זקן, וברי בכמה מקומות בארוהו, שיעקב הוא בעל הבית, ויוסף אורח, שמדרגתו יסוד חי העולמים, פולל ח"י ברכות התפלה, ומשום זה אמרו עליו, (משלי י) ברכות לראש צדיק.

וכלא קשוט. כל רזא באתריה, מה דאנא אמרית, ומה דאת אמרת. אבל ההוא דפליג נהמא מאן הוא.

אמר ליה, סבא אנת בדיוקניה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא אדם דמרפכתא עלאה, דאנפין דיליה יהוה. ובגין דא, ו' לחם, דאינון ה' ה'. ושיעורא דאוקמוה פזית וכביצה, הא אתמר פזית באן שמא משערין, דהא אוקמוה רבנן דאין עושין מצות חבילות, אוף הכי, לא נהבין תרין שיעורין באת י', למהוי פזית וכביצה. אלא תרי אלפא ביתות אינון, אית י' עלאה, ואית י' זעירא, י' מן יהוה, עלאה. י' מן אדני, זעירא. ואלין תרין, חד בפזית, וחד בכביצה, ברזא דא יאהדוניה. אתא סבא ונשיק ליה.

אדהכי קם פוצינא קדישא, פתח ואמר, ודאי קען מתחברין (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו, חדו חבריא ואמרו, זכאה הוא מאן דזכי למיכל מהאי נהמא, דאתמר ביה (משלי ט) לכו לחמו בלחמי. וזכאה נפשא דאתמר בה (ויקרא כב) מלחם אביה תאכל. ויקרא כב) וכל זר לא יאכל בו. דקודשא בריך הוא ביה אתמר, (מלאכי ב) הלא אב אחד לכלנו. ונפשא דאתעסקת באורייתא, מלחם אביה תאכל.

ומאן גרים לה דאכלת מלחם אביה. בגין דתבת בתיובתא (דף רמ"ה ע"א) ואתאחדת (נ"א ואתחדת) פנעוריה. הדא הוא דכתיב, (ויקרא כב) ושבה אל בית אביה פנעוריה, כגון (איוב לג) [ו]ישוב לימי עלומיו. כגוונא דאילנא דקציצו ליה, ואתחדש בשרשו. והאי איהו רזא, דמאן דמית בלא זרע.

ועוד אית רזא אתרא, דלבתר ייתי בגלגולא, ויתחדש כמלקדמין. והיינו אלמנה וגרושה, דאתתרכת מגנתא דעדן, ובגין דא אתקריאת גרושה, כגון (בראשית

אמר לו, כך הוא, והכל אמת. כל סוד במקומו, מה שאני אמרתי ומה שאתה אמרת. אבל זה שבוצע את הלחם מיהו?

אמר לו, זקן, אתה בדמותו, וזה שם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וזה אדם של המרפכה העליונה שהפנים שלו יהוה. ומשום זה ו' - לחם, שהן ה' ה'. ושיעור ששקבעו פזית וכביצה, הרי נחבאר פזית באיזה שם משערים, שהרי בארו חכמים שאין עושים מצוות חבילות, אף כאן לא נוהגים שני שעורים באות י', להיות פזית וכביצה. אלא שתי אלפא ביתות הן, יש י' עליונה, ויש י' קטנה. י' מן יהוה - עליונה. י' מן אדני - קטנה. ואלו השתיים, אחת בפזית ואחת בכביצה, בסוד זה השלוב יאהדוניה. בא הזקן ונשק לו.

בין כך קם המנורה הקדושה, פתח ואמר, ודאי פעת מתחברים (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו. שמחו החברים ואמרו, אשריו מי שזוכה לאכל מהלחם הזה שנאמר בו (משלי ט) לכו לחמו בלחמי, ואשרי הנפש שנאמר בה (ויקרא כב) מלחם אביה תאכל. (שם) וכל זר לא יאכל בו. שהקדוש ברוך הוא בו נאמר, (מלאכי ב) הלא אב אחד לכלנו. והנפש שעוסקת בתורה - מלחם אביה תאכל.

ומי גרם לה שאוכלת מלחם אביה? משום שחזרה בתשובה ונאחזת (ומתחדשת) פנעוריה. זהו שכתוב (ויקרא כב) ושבה אל בית אביה פנעוריה, כמו (איוב לג) [ו]ישוב לימי עלומיו. כמו האילן שקצצו אותו ומתחדש בשרשו. וזהו סוד של מי שמת בלי זרע.

ועוד יש סוד אחר, שלבסוף יבוא בגלגול ויתחדש כדמון. וזהו אלמנה וגרושה, שהתגרשה מגן עדן, ומשום זה נקראת גרושה, כמו (בראשית א) ויגרש את האדם. ומה גרם לה? משום שזרע אין לה, שמת בלא בנים. ושבה אל בית אביה פנעוריה, ששבה בעולם הזה באותו נער בן

א ויגַרְשׁ אֶת הָאָדָם. וּמֵאֵן גָּרִים לָהּ. בְּגִין דְּזַרְעֵי אֵין לָהּ, דְּמִית בְּלֹא בְּנִין. וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ פְּנֵעוּרִיהָ, דְּתַבְתּ בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּהָהוּא נַעַר בֶּן יָבָם, וְהֵינּוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ פְּנֵעוּרִיהָ. וּלְבַתֵּר דְּזַכַּת לְזַרְע מִלְּחָם אָבִיהָ תֹאכַל. וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ וְגו' (דְּבָרִים כ"ה) לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה, לְאִישׁ זָר.

אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, הֲלֵל וְשִׁמְאֵי, דְּאֵתוּן, חַד מְסֻטְרָא דְּרַחֲמֵי, וְחַד מְסֻטְרָא דְּדִינָא, דְּאֵינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְּרַגִּין דְּאֲבָרְהֵם וַיִּצְחָק. וְאֵתוּן מְגוּזְעִיָּהוּ, אֲתַכְּנָשׁוּ הָכָא, אֵתוּן וְתַמְנִין תְּלַמִּידִים דְּהוּוּ לִיהּ לְהֲלֵל. וְאִוְף הָכִי תְּלַמִּידֵי בֵּית שִׁמְאֵי, לְסַעוּדְתָא דְּמִלְּכָא.

הָא אִוְקְמַתוּן, אֵתוּן וְחִבְרִיָּא דְּעַמְכוּן, מְאָרֵי דְּהוּרְאוֹת, דְּאִוְקְמַתוּן, אֵין הַבּוּצֵעַ רְשָׁאֵי לְמִיכַל, עַד שְׁיַעֲנוּ אֲמֵן מְאָרֵי סַעוּדְתָא, וְלִית מְאָרֵי סַעוּדְתָא רְשָׁאֵין לְמִיכַל, עַד שְׁיֹאכַל הַבּוּצֵעַ. וְדָאֵי כַד בְּצַע בְּעַל הַבֵּית, וּבְצַע לְאֵינוּן מְאָרֵי סַעוּדְתָא, לָאוּ לְכַלְהוּ מְשַׁעַר שַׁעוּרָא חֲדָא, דְּלָאוּ אִוְרַח אֲלִין בּוּצֵעִין, לְבַצוּעַ בְּשׁוּהָ, דְּלִזְמַנִּין יְהִיב לְדָא כְּבִיצָה, וּלְדָא כְּזִית.

וְכַד עוֹנִין אֲמֵן עַל הָאֵי בְּצִיעָא, קָדָם דְּיִיכוּל בְּעַל הַבֵּית, מְחַפְרִין תְּרִין שְׁיַעוּרִין פְּחֲדָא, בְּכַזִּית וּכְבִיצָה, יְאָהֲדוּנְהֵי, אֲמֵן, דָּא לָאוּ אִיהוּ עַל הָאֲכִילָה, אֲלֵא עַל הַבְּצִיעָה, לְבַתֵּר דְּאֵינוּן שְׁיַעוּרִין מְצֻטְרָפִין בְּאֲמֵן, יִיכוּל בְּעַל הַבֵּית. וְהֵינּוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי, וּלְבַתֵּר אֲכַלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים. אֲכַלוּ רַעִים, מְאָרֵי סַעוּדְתָא. דִּיהוּן בְּנִין בְּדִיוֹקְנָא דְּאֲבוּהוּן.

הָא הָכָא לְחָם בְּשִׁתֵּי כְּכָרוֹת, וְשְׁיַעוּרוֹ בְּזִית וּכְבִיצָה. מְאֵי נִיהוּ לְחָם הַפְּנִים דְּפִתוּרָא דְּמִלְּכָא. אֲלֵא הָא אִוְקְמוּהָ, דְּאִית לִיהּ תְּרִיסַר אַנְפִּין. וּמְאֵי נִיהוּ. אֲלֵא אֵינוּן אַרְבַּע אַנְפִּי אַרְיָה. אַרְבַּע אַנְפִּי שׁוּר. אַרְבַּע אַנְפִּי נֶשֶׁר. וְאֵינוּן (בְּמִדְבָר ו') יְבָרְכְךָ יְהוָה. יָאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.

זֶה פְּרָשׁוּהוּ, שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁתִּים עֲשָׂרָה פְּנִים. וּמֵהֵן? אֲלֵא הֵן אַרְבַּע פְּנִים שֶׁל אַרְיָה, אַרְבַּע פְּנֵי שׁוּר, אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר. וְהֵם (בְּמִדְבָר ו') יְבָרְכְךָ יְהוָה. יָאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.

הֵיכָם, וְזֵהוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ פְּנֵעוּרִיהָ. וּלְבַסוּף שְׁזַכַּתָּה לְזַרְע - מִלְּחָם אָבִיהָ תֹאכַל. וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ וְגו' (דְּבָרִים כ"ה) לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה - לְאִישׁ זָר. אָמַר הַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן, הֲלֵל וְשִׁמְאֵי, שְׁאֲתָם אֲחָד מְצַד הַרְחָמִים וְאֲחָד מְצַד הַדִּין, שְׁהֵם חֶסֶד וּגְבוּרָה, מְדַרְגוֹת שֶׁל אֲבָרְהֵם וַיִּצְחָק. וְאֵתָם מְהִגְזַע שְׁלָהֶם, הָאֲסַפּוּ לְכָאֵן אֲתָם וְשִׁמּוֹנִים תְּלַמִּידִים שְׁהִיוּ לוֹ לְהֲלֵל, וְאִוְף כָּף תְּלַמִּידֵי בֵּית שִׁמְאֵי, לְסַעוּדַת הַמְּלָךְ.

הָרִי בְּאַרְתָּם, אֲתָם וְהַחֲבָרִים שְׁעַמְכֵם, בְּעֲלֵי הוּרְאוֹת, שְׁבַאֲרָתָם אֵין הַבּוּצֵעַ רְשָׁאֵי לְאֲכַל עַד שְׁיַעֲנוּ אֲמֵן בְּעֲלֵי הַסַּעוּדָה, וְאֵין בְּעֲלֵי הַסַּעוּדָה רְשָׁאֵים לְאֲכַל עַד שְׁיֹאכַל הַבּוּצֵעַ. וְדָאֵי פְּאֲשׁוּר בּוּצֵעַ בְּעַל הַבֵּית, וּבּוּצֵעַ לְאוֹתָם בְּעֲלֵי הַסַּעוּדָה, לֹא לְכָלֶם מְשַׁעַר שַׁעוּר אֲחָד, שְׁאֵין דְּרָף אֵלוּ הַבּוּצֵעִים לְבַצַּע בְּשׁוּהָ, שְׁלַפְעָמִים נוֹתֵן לְזָה פְּבִיצָה, וְלְזָה כְּזִית.

וְכַאֲשֶׁר עוֹנִים אֲמֵן עַל בְּצִיעָה זֹה, קָדָם שְׁיֹאכַל בְּעַל הַבֵּית, מְחַפְרִים שְׁנֵי שַׁעוּרִים פְּאֲחָד בְּכַזִּית וּכְבִיצָה, שְׁלוּב יְאָהֲדוּנְהֵי - אֲמֵן זֶה אֵינוּ עַל הָאֲכִילָה, אֲלֵא עַל הַבְּצִיעָה. לְאַחַר שְׁאֵלוּ הַשַּׁעוּרִים מְצֻטְרָפִים בְּאֲמֵן, יֹאכַל בְּעַל הַבֵּית. וְזֵהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי. וְאַחַר כָּף - אֲכַלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים. אֲכַלוּ רַעִים - בְּעֲלֵי הַסַּעוּדָה. שְׁיַהֲיוּ הַפְּנִים בְּדָמוֹת אֲבוֹתָם.

הָרִי כָאֵן לְחָם בְּשִׁתֵּי כְּכָרוֹת, וְשַׁעוּרוֹ - כְּזִית וּכְבִיצָה. מְהוּ לְחָם הַפְּנִים שֶׁל שְׁלַחַן הַמְּלָךְ? אֲלֵא זֶה פְּרָשׁוּהוּ, שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁתִּים עֲשָׂרָה פְּנִים. וּמֵהֵן? אֲלֵא הֵן אַרְבַּע פְּנִים שֶׁל אַרְיָה, אַרְבַּע פְּנֵי שׁוּר, אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר. וְהֵם (בְּמִדְבָר ו') יְבָרְכְךָ יְהוָה. יָאֵר יְהוָה. יִשָּׂא יְהוָה.

וּמְנַלְן דְּלַחַם הַפָּנִים אִיהוּ מִפְתוֹרָא דְּמִלְפָּא. דְּכַתִּיב, (יחזקאל מא) וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. ז"ה: תְּרִיסָר אַנְפִּין. וְאוֹף הָכִי, מָאן דְּאִית לֵיה, בְּעֵי לְתַקְנָא וְלִסְדְּרָא עַל פְּתוּרֵיה, אַרְבַּע פְּכוֹרוֹת בְּכָל סְעוּדַתָּא דְּשַׁבַּת, לְתַלְתַּת סְעוּדַתֵּי תְּרִיסָר אַנְפִּין.

וְאִי תִימָא לָאו אֵינוֹן אֶלָּא שִׁית מִדְּאוּרֵייתָא, מִשּׁוּם לַחַם מִשְׁנָה. אֶלָּא לָא נִיכוּל לְמַדְכַּר ו', בְּלֵא חֲבָרִיה, ו' ו', שִׁית מִלְּעִילָא לְתַתָּא, וְשִׁית מִלְּתַתָּא לְעִילָא. לְקַבַּל שִׁית דְּרַגְיִן דְּכַרְסֵיָא עֲלָאָה. וְשִׁית דְּרַגְיִן דְּכַרְסֵיָא תַתָּאָה. שִׁית בְּאֵתְפִסֵיָא. וְשִׁית בְּאֵתְגֻלְיָא. (דברים כט) הַנְּסֻתוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגֻלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם.

וְלַחְמֵי תוֹדָה אֵינוֹן אַרְבַּעִין חִלוֹת, עֲשָׂרָה רְקִיקִין. עֲשָׂרָה רְבוּכִין. עֲשָׂרָה שֶׁל חֲמִץ. עֲשָׂרָה שֶׁל מִצֶּה. הָא אֵינוֹן מ'. לְקַבַּל י' מִן יְהוָה. ד' אַנְפֵי אָדָם. י' מִן יְהוָה, ד' אַנְפֵי אַרְיָה. י' מִן יְהוָה, ד' אַנְפֵי שׁוֹר. י' מִן יְהוָה, ד' אַנְפֵי נֶשֶׁר. הָאִי אִיהוּ תְּקוּנָא קַדְמָאָה דְּפְתוֹרָא דְּמִלְפָּא, דְּאֵינוֹן עֲשָׂרָה דְּבָרִים דְּצָרִיף בַּר נֶשׁ לְאַנְהָגָא בְּפְתוֹרָא דְּשַׁבַּת.

חַד, לְתַקְנָא פְתוֹרָא כְּמָאן דְּאָכִיל קָמֵי מִלְפָּא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. תְּנִינָא, נְטִילַת יָדִים, עַד שְׁעוּרָא דְּגִזְרוּ רַבָּנָן, דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ קְשָׁרִין, דְּבַהוּן אַרְבַּעָה עֶשֶׂר פְּרָקִין. וְאוֹף הָכִי אַרְבַּעָה עֶשֶׂר פְּרָקִין אֵינוֹן, דִּיד שְׂמָא לָא. וְאֵינוֹן שְׂמֹנֶה וְעֶשְׂרִים פְּרָקִין. לְקַבְּלֵיהוּ כ"ח יְהוָה, דְּאֵינוֹן שְׂמֹנֶה וְעֶשְׂרִים אַתְנוּן דְּקָרָא קַדְמָאָה דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית. דְּאֵתְמַר בְּהוּן, (במדבר יד) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח יְהוָה.

וְעֶשֶׂר אַצְבָּעָאן, רְמִיזֵי לְעֶשֶׂר אַמִּירָן דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מְתַנִּיתִין, מָאן דְּמִזְלִזֵל בְּנְטִילַת יָדִים, נַעְקַר מִן הָעוֹלָם. אַמְאֵי. בְּגִין דְּאִית בְּהוּן רְזָא דְּעֶשֶׂר אַמִּירָן, וְשְׂמֹנֶה וְעֶשְׂרִים אַתְנוּן, דְּבַהוּן אַתְבְּרֵי עֲלָמָא.

פְּסוּק רֵאשׁוֹן שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם (במדבר יד) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח יְהוָה. וְעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת רוּמְזוֹת לְעֶשֶׂר מְאֻמְרוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. וּמִשּׁוּם זֶה בְּאֵרוּ בְּעֻלֵי הַמִּשְׁנָה, מִי שְׂמִזְלִזֵל בְּנְטִילַת יָדִים, נַעְקַר מִן הָעוֹלָם. מְדוּעָ? מִשּׁוּם שֵׁישׁ בְּהֵם סוּד שֶׁל עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת וְשְׂמֹנֶה וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת שְׂבָהֵם נִבְרָא הָעוֹלָם.

וְעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת רוּמְזוֹת לְעֶשֶׂר מְאֻמְרוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. וּמִשּׁוּם זֶה בְּאֵרוּ בְּעֻלֵי הַמִּשְׁנָה, מִי שְׂמִזְלִזֵל בְּנְטִילַת יָדִים, נַעְקַר מִן הָעוֹלָם. מְדוּעָ? מִשּׁוּם שֵׁישׁ בְּהֵם סוּד שֶׁל עֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת וְשְׂמֹנֶה וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת שְׂבָהֵם נִבְרָא הָעוֹלָם.